

umrl naš župnik, zlatomašnik g. Perša Ivan. Pokopali smo ga 30. sept. Pogreba se je udeležila vsa fara, tudi nekaj protestantov. Tu so namreč protestanti v večini. Pogreb je vodil g. kanonik Slepce ob spremstvu še 17 duhovnikov. Žalno pridigo in sv. mašo je imel g. Slepce. Ob njegovem govoru je fara zajokala in se zavedla, koga da spremlja na zadnji poti. Pokojnik je bil dobričina in si ni spravljal zakladov na zemlji, saj ni zapustil ničesar. 22 let je delal v težki, gorati župniji, kar je

bilo zanj kot starca velika žrtev. Žalostinke so zapeli otroci, cerkveni zbor in gasilci. Položili smo ga v grob ob križu, položili na krsto zlatomašno krono, na uli grob cvetja in se razšli v zavesti, da smo se ločili od dobrega duhovnega očeta.

Žizki. Zapustila nas je 12-letna Tibant Rozina, v nedeljo 29. sept. smo jo ponesli k zadnjemu počitku. Šolski otroci so ji ob grobu zapeli žalostinko. Naj počiva, blaga duša v miru.

Boljševiška vzgoja.

Med nami se tudi pojavljajo zagovorniki ruskega komunizma in boljševizma. Zlasti med mladino so takšni, kojih možgani so inficirani z bacilom komunizma. Sebi v opravičilo poudarjajo, da gre boljševikom glavno za gospodarsko povzdigo ljudstva, za verska vprašanja se dosti ne brigajo, kamoli da bi vero preganjali. Kako je z izboljšanjem gospodarskega stanja ljudstva, je splošno znano. V Rusiji je vse ljudstvo suženj najhujšega kapitalizma, in to je državni kapitalizem. O stališču, in sicer nespremenjenem stališču boljševikov do vere pa spričuje nedavno izdani šolski načrt, ki se naj po njem v bodoče vzgaja ruska šolska mladina. Smoter tega načrta je: v otroku se mora ubiti vera, otrok se mora vzgojiti ne v človeka, marveč v žival.

Po tem načrtu se mora v 1. šolskem letu v šoli to-le učiti: 1. škodljivo je za zdravje poljubiti križ ali sv. podobe; 2. post je škodljiv; 3. molitev nič ne koristi; 4. kdor radi cerkvenega praznika izostane od pouka, moti šolsko delo. V 2. šolskem letu: 1. ni duhov, ni angelov ne hudičev; 2. mesto molitve skupno delo in skupna borba; 3. bolezní se ne zdravijo z molitvijo; 3. čim

večja nepismenost, tem večja vera; 4. molitev gospodarstvu nič ne pomaga. V 3. letu: 1. verski prazniki in revolucionarni prazniki; 2. ni treba ne zemeljskega ne nebeškega kralja; 3. cerkev je drugačna s siromaki, drugačna z bogataši; 4. zakaj nimajo duhovniki glasovalne pravice na zborih; 5. klub, kmečki domovi, čitalnice in cerkve; 6. traktor in molitve, brez božje pomoči moremo povečati žetev in popraviti stanje kmetov. V 4. letu: 1. ljudje so si izmislili bogove; 2. ali je Kristus živel; 3. vera je sovražnica delavcev in kmetov; 4. kapitalisti izrabljajo vero; 5. kako sta nastala Božič in Velika noč; 6. odhod ime kristjan?

*

Preložitev tombole. Radi slabega vremena zadnjo nedeljo dne 6. oktobra se vrši dobrodelna tombola Krščanske ženske zveze v Mariboru v nedeljo dne 13. oktobra t. l., ob 2. uri popoldne na športnem prostoru Maratona na Livadi pred starim mestnim pokopališčem. Tombola se bo vršila ob vsakem vremenu.

Gornji Grad. Dne 29. septembra je imelo naše prosvetno društvo po dve in polletnem počivanju svoj redni občni zbor. Zastava, ki je plapolala nad domom prosvete, je oznanjala, da je minila doba preganjanja, ki je morila vse društveno življenje. Lepo okinčano dvorano je napolnilo ljudstvo do zadnjega kotička. Predsednik Jamnik je otvoril občni zbor. Gospod župnik je v svojem govoru orisal usodo naše prosvete v zadnjih letih. Po občnem zboru je moški zbor pod vodstvom organista Jelena prav lepo zapel par narodnih pesmi. Nato je še sledila igra »Tri sestre«. Da ni bilo med odmori dolg čas, za to so skrbeli naši vrli tamburaši. Z občnega zbora smo poslali zahvalno brzojavko dr. Korošcu, pismene pozdrave pa našima izgnanima prosvetnim delavcem g. sodniku Rantu na otoku Krk in g. šolskemu nadzorniku F. Lužniku.

Ali si že obnovil naročnino?

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. gor. V soboto, dne 21. septembra, smo spremili k zadnjemu počitku uglednega in od vseh spoštovanega moža, kmeta Požega Antona iz Cogetine. Njegova smrt je prišla nepričakovano. V nedeljo, dne 15. sept., še je bil na vsakoletni, njemu tako priljubljeni božji poti v Rušah. V sredo pri zajtrku v krogu delavcev mu je naenkrat slabo postalo, spravili so ga v posteljo, a bil je v trenutku mrlič. Nastopila je srčna kap. Bil

je mož odločnega krščanskega prepričanja. Dolgo vrsto let je bil zvest naročnik in bralec »Slov. Gospodarja«. Odkovala ga je dejanska ljubezen do bližnjega, zlasti do delavca. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, katerega se je zraven domačega g. župnika in g. župnika Feliksa Vršiča od Marije Snežne, udeležila velika množica ljudi, domačih in tujih. Ker je bil svojčas občinski in šolski odbornik, ga je tudi šolska mladina z učitelji-

krožili in ga bodo oblegali po njihovi volji. Pred vsem so bili čisto gotovo v šestkratni premoči. Oblegani ni imel pri sebi dovolj hrane, ne odej, ki bi mu bile nudile zatišje pred nočnim mrazom. Najbolj ga je skrbelo krvavljenje iz sicer neznatne rane na nogi. Kri mu je že bila razmočila hlače in se je spuščala v škorenj. Počasi bi se lahko izkrvavel.

Tekom prvih deset minut je dobro videl, kako so huškale sence med njim in robom gozda. Streljal je na premikajoči se cilj, vendar ni zadel.

V spoznanju, da je odvisno njegovo življenje od ustavitve krvi, je razparal hlačnico in pretipal rano. Krogla ga je res samo oprasnila, vendar globoko, ter mu pretrgala žile, iz katerih je krvavel.

S pomočjo žepne rutice in sirovega usnja, katerega je odtrgal od snežnega obroča, si je napravil zasilno obvezo, katero je trdno zadrnil krog rane z lovskim nožem. Krvavenje je prenehalo. Še snega si je naložil krog obveze, kar ga je dobrodejno hladilo.

Tekom pol ure je rana zamrznila. Tudi po odvitju robca ni privrela več kri.

Med popisanimi dogodki je zatonilo solnce. Neprijetna — mračna tema je napolnila mrtvi gozd. Zunaj po ravni so pričeli tuliti volkovi, med debli hoste sta plahutali neslišno dve snežni sovi, ki sta lovili kunce in leminge (vrsta veveric).

Oblegančeve misli so zaplavale nazaj k tovarišu v topli koči na otoku. Franc je čakal v zasneženem taborišču zamanj nanj. Najbrž bodo pustili njega Indijanci pri miru. Imel je udobno streho ter dovolj živil. Če bo dobri tovariš sploh kedaj zvedel, kje in kako je umrl od zavratne krogle rdečekožca on Lavison, ki je doslej kljuboval in se srečno izmotal iz vsake še tolike nevarnosti...

(Dalje sledi.)

Katoliška mladina vseh šol — čitaj „Nedeljo“!
Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

mecesen v Karasaki. To drevo se razširi s svojimi vejami, katere porine od stebila po tleh na okrog v premeru do 100 m. Mecesen v Karasaki je bogznanj koliko star, vendar ga Japonci skrbno čuvajo in še dandanes vsako leto lepo ozeleni.

Leta 1923 so vkuhali v Nemčiji

po tvornicah za izdelovanje konzerv v 5000 pločevinastih skatlah razno sočivje. Skatle so shranili v omare po kletih in so jih začeli pred kratkem odpirati ter preiskovati. Izkazalo se je, da je bila vsebina konzerv dobro ohranjena. Le kakih 58 skatel je bilo nevarnih, ker je prodrl vanje zrak.